



NEŽ PŘIJDE VZKŘÍŠENÍ

Nejdříve jdeme životem skoro v temnotách. V mládí nás to sice moc netrápí. S přibývajícím věkem však roste i naše duchovní bída. Na pomezí zoufalství voláme: Bože, pomoz! Bůh často dlouho neodpovídá, asi jako kananejské ženě, o které vypráví Matoušovo evangelium (15,23) Až po čase říká: *Podívej se na Krista!*

Pokoušíme se k němu vzhlednout. Ani to nejde snadno. I když je s námi hluboko ve vsi bídě světa, přece je zároveň vysoko. Pak zaslechne, co říká: *Učte se ode mne pokoře srdce a trpělivosti pod křížem.* Vezměte jej, přijímejte jej, nechtějte jej hned odhodit... Nám se ovšem nechce, tak si hrajeme na hloupé a ptáme se: *Co to znamená?*



Kristus odpovídá: Když odmítáš kříž, odmítáš mne, Krista Ukřižovaného. Svoboda, do které tě uvádím, je především *svoboda od nároků, od spoutanosti vlastním já!* A my se chvějeme a ptáme se znovu: *Co si tedy smím přát?*

A Kristus – či Bůh skrze něho – odpovídá: Smíš si přát, abych v tom všem, čím procházíš, byl s tebou. Jako Bůh s Kristem, jako Otec se Synem. Ano, ve všem, čím procházíš: úzkostmi, strachy, pochybnostmi, bolestmi, umíráním... Všim tím jde s námi ON sám!

A když člověk stojí úplně na konci svých sil? Co s tím vůbec možno dělat? *Odevzdávat to! BOHU!* Když to doopravdy odevzdáme, v hlubinách srdce poznáme, že ON to také s námi opravdu nese. Nejsme

sami. Nestačí však odevzdávat Bohu jen svou vlastní bídu, je potřeba upřímně a spontánně odevzdávat bídu celého světa, celého vesmíru, všeho stvoření...



Třetí den po zemětřesení na Haiti

Když si to uvědomíme, dolehne na nás zjištění, jak jsme v tom zadlužení. Jak právě v této modlitbě odevzdanosti troskotáváme, jak z temných koutů nitra vystupují chuchvalce našeho sobectví. Pořád nám jde víc o sebe než o druhé...

Bud' vůle tvá ne moje, ani naše! Konečně se rozpomeneme znovu na Krista. My nemáme nic, ON všechno. A On to vše dává. Tak přichází v Kristu Boží láska sama a nabízí se za celý hynoucí vesmír. Přijmout to znamená zapomenout na sebe, tentokrát už doopravdy: *Přijď království tvé, ne moje ani naše. Bud' vůle tvá, ne moje ani naše.* Tak se konec naší sobecké vůle stává začátkem nových věcí. Starý věk se láme ve smrti vlastního já, očišťující oheň Božího Ducha nás vrací do ráje. „Už nežiji já, ale žije ve mě Kristus!“ (Sv. Pavel)

Prof. Jan Heller, český biblista

V NEMOCNICI

Díky stále lepší lékařské péči se daří více lidem život zachránit a prodloužit. Přesto utrpení a bolest zůstávají stále a ani pro věřícího člověka není snadné se s tím rychle vyrovnat.

Jeden mladý křesťan, který po těžkém úraze strávil v nemocnič-

ním zařízení mnoho týdnů, upoután na lůžko, v dopise svému kamarádovi píše:

„Když se člověk probere z bezvědomí, nejprve neví, kde je, nemůže si vzpomenout, co se s ním stalo, upadá do velkého strachu. Když zjistí, že je v nemocnici po těžké havárii, přepadne ho zoufalství. Velmi citlivě vnímá bolest svou i těch ve svém okolí: všude samé přístroje, hadičky, nářek... Postupně však otupí. Asi jako ve válce: zpočátku strach, děsí ho mrtví... Ale brzy to přestane vnímat. Nevyléčitelně nemocní, nezvratná zranění páteře... To vše se zde stane jaksi normálním...“

Otázky víry a věčného života tu nemají moc místa. Přece jsme v rukou dobře placených lékařů, a ti nás musí dát dohromady! Na hlubší zamyšlení tu není moc prostoru a navíc je člověk omámen léky, tisíci mi bolest. Došel jsem k závěru, že člověk se o svou víru a spásu musí starat, dokud je zdravý a plný síly. Dokud ho nesvírá bolest těla a malátnost ducha...“



V postní době slyšíme Kristovu výzvu: *„Obraťte se a věřte evangeliu.“* Nyní, dokud trvá 'DEN' našeho života. Na každého jednou přijde 'NOC', kdy už nikdo nebude moci nic dělat!

PŘÍBĚH MÉHO SYNA

Naše rodina žila zcela bez Boha, tak jako mnoho současných rodin. Měli jsme sice spořádanou rodinu, ale výhradně jsem spoléhala na své síly. Starala se o domácnost a sna-

žila se co nejlépe pracovat jako zdravotní sestra na ARO.

2. ledna 2002 utrpěl náš 14letý syn těžký úraz páteře. Po šestihodinové operaci nehýbal žádnou končetinou. Zůstala jsem u něj v nemocnici a začal denní boj o jeho uzdravení. Vzala jsem si neplacené volno, neřešila, co je doma, co se děje v rodině a okolí. Nehybný syn byl jediným smyslem mého každého dne. V té době jsem se neumele začala modlit a prosila za jeho uzdravení. Byl to začátek mé nové životní cesty, začátek mé víry...

Poznávala jsem, že jde Boha prosit, ale že jde i děkovat. A že je za co! Každý pohyb, který se znovu po měsících rehabilitace objevil na jeho ochrnutém těle, byl zdrojem veliké radosti nás všech. Asi jako jediná jsem věřila, že se uzdraví. Po roce intenzivní léčby šel sám znovu do deváté třídy Základní školy. Tenkrát mi tekly slzy radosti a cítila jsem hlubokou vděčnost.

Od té doby už nic neplánuji na dlouho dopředu, výhradně spoléhám na Boží vedení a plně se mu odevzdávám. Skrze tuto tragickou událost jsme od Boha dostali dva velké dary: zpátky svého syna a dar víry!

(Z knihy: *Bůh v mém životě*)

Meeting Rimini

(Konference o sociálním učení církve)

Každoročně se tato konference koná v Italském Rimini pod vedením hnutí *Comunione e liberazione*. Loni koncem srpna se konala už po třicáté. Hlavním tématem byla nová encyklika Benedikta XVI. „*Láska v pravdě*“. Mítink trvá sedm dní, vystřídají se desetitisíce lidí, jako přednášející se zúčastní nejen zástupci církve, ale též politici, státníci, bankéři, přírodovědci, lidé z kultury a umění, lékaři...



Loni byl hlavním řečníkem bývalý britský premiér **Tony Blair**, který ne-

dávno přijal katolickou víru. Doslova šokoval mimořádným osobním svědectvím: „Ke katolíkům mě přivedl objev univerzálního charakteru církve a příklad mojí ženy.“ Na adresu úlohy státu řekl: „Je třeba vysvobodit člověka zpod vsudypřítomné vlády státu. Do svého úřadu premiéra jsem vstupoval s touhou uspokojit vždycky všechny. Po deseti letech jsem skončil s pochybností, zda jsem vůbec někdy uspokojil aspoň někoho. Stát udělá nejlépe, když se lidem snaží vytvářet prostor k aktivitě a nesnaží se je ovládat a učinit na sobě závislými.“

Dále pokračoval: „Časem jsem také zjistil, že k vytvoření harmonické společnosti nestačí jen úsilí státu, obcí a jednotlivců. **Musí tu být též místo pro víru!** Humanismus se totiž bez víry mění v 'nelidský humanismus'. Bez Boha člověk neví, kam má jít, neví, kým je.“

Citoval také větu z papežovy encykliky: „Globalizace z nás udělala sousedy, ale ne bratry.“

Na otázku mezináboženského dialogu zdůraznil: „Dialog předpokládá hluboké zakotvení ve vlastní tradici a nesmí nikdy zastírat odlišnosti různých vyznání.“

Na závěr vyjádřil své vyznání víry: „Víra není pověra, není to pojištění proti životním nesnázím; je zárukou opravdu lidského prostředí. Víra není magie ani únik před těžkostmi života; JE JEHO SMYSLEM. Víra nikoli jako tajemství, které je třeba odhalit, ale jako tajemství, které prosvětluje hranice lidské mysli. Víra a rozum jsou spojenci, ne protivníci. Podporují se, objímají a navzájem posilují. Nebojují o nadvládu, spolu jsou nepřemožitelní! Proto musí být slyšet hlas církve. proto musí církev mluvit přesvědčivě, jasně a průzračně!“

(*Katolický týdeník 13.9.2009*)

Skrytá Kristova tvář

Když se tě zmocní temnoty a pochybnosti, proč by sis je nedržel od těla? Vždyť jsou to často jen přechodné pocity nedůvěry, nic víc.

Proč by ses na sebe díval jako na vyprahlou zemi?

Až padne rosa, utiší se žížeň.

I když to nijak hmatatelně nepoci-

tuješ, Kristova tajemná přítomnost tě nikdy neopouští.

Mohou v tobě hlodat nové a nové pochybnosti,

ale zázrak jeho neustálé přítomnosti nikdy nepřestává.

A někdy se dokonce přistihneš, že mu i v pochybnostech kladeš otázku:

“*Co ode mne očekáváš?*”

Fr. Roger Schütz



Kristus je živý.

Je vítězem nad hříchem a smrtí. Nevstoupil hned na nebe, aby zmizel z dějin světa, jako by zde nikdy nebyl. Vstoupil na nebe až po té, kdy sestoupil do poslední hlubiny hříchu, smrti a ztraceného světa. (Ve „vyznání víry“ tomu říkáme: sestoupil do 'pekelné'). A z tohoto místa vyšel **živý!** Tam, kde pramení veškerá neřest, nenávisť a sobectví – tam zvítězil!!! Nevítězil tím, že by odvrhl tento svět od sebe a sám byl mimo něj, ale sestoupil přímo do středu zla, zmařil sám sebe a zevnitř tento svět, pokažený hříchem, proměnil a sám se stal jeho vnitřní silou...

Proto při svém vzkříšení od nás neodešel. Při svém vzkříšení vlastně teprve přišel, aby u nás zůstal po všechny dny. Jeho postavu sice už nevidíme: Jeho viditelná podoba zazářila vskutku jen krátce, ale jeho přebývání s námi, vždy a na každém místě je v „Duchu“. Po vzkříšení je skrze svého Ducha už navždy spojen s naším světem a nikdy od něj neustoupí. Jeho vzkříšení je „otevřeno“ celému světu...

Karl Rahner

Tuto velikonoční radostnou jistotu přeje a žehná všem krajanům váš misionář

Otec Antonín

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY 2010

KVĚTNÁ NEDĚLE – 28. března

10.30 Klausenhof, Flüeli – Ranft
Zakončení duchovní obnovy

19.00 Zürich, Krypta Herz – Jesu

Dnes se žehnají zelené ratolesti a při bohoslužbě se čtou pašije. Mše svatá ve **Winterthuru 27.3.** a v **Luzernu 28.3. NENÍ!**

ZELENÝ ČTVRTEK – 1. dubna

19.30 Zürich, Krypta Herz – Jesu

Bohoslužba se slaví na památku poslední večeře Pána Ježíše na rozloučenou s apoštoly, při níž Ježíš ustanovil svátost oltářní a svátost kněžství.

VELKÝ PÁTEK – 2. dubna

17.00 Zürich, Krypta Herz – Jesu

DEN **přísného postu** (je možno pouze 1x za den dosyta se najíst bez masitých pokrmů). Velkopáteční obřady připomínají Kristovo utrpení pro spásu celého světa.

BÍLÁ SOBOTA – 3. dubna

21.00 Zürich, Krypta Herz – Jesu

Bohoslužbu začínáme před vchodem do krypty **žehnáním ohně!** Pak pokračujeme světelným průvodem do krypty. Při mši sv. bude **obnova křestních slibů**; na konci budou požehnány **velikonoční pokrmy**.

NEDĚLE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – 4. dubna

8.30 Winterthur – Rosenberg

Při mši svaté budou požehnány **velikonoční pokrmy** a po mši následuje **společná snídane** v českém klubu sv. Václava.

PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ – 5. dubna

10.00 Aarau, sál pod kostelem

svatých Petra a Pavla (u nádraží).

SVÁTOST SMÍŘENÍ je možné přijmout před každou bohoslužbou nebo na požádání!



Otec Jan MED po ložském úrazu zůstal už trvale upoután na lůžko a invalidní vozík. Starají se o něj dvě řeholní sestry a jeden salesián – P.Samuel (viz foto), který také za něj vyřizuje veškerou korespondenci.

Do posledního dopisu Otec Med mimo jiné nadiktoval: „Miluji Krista a stal jsem se knězem. Miluji Marii, která mě stále doprovází. Opustil jsem svou zemi a stal jsem se misionářem. Vždy jsem miloval svou práci a hledal nová duchovní povolání. Nyní čekám na Boží zavolání... Já jsem už starý a po úrazu nemohoucí... Mám však dost nástupců a rád bych vás požádal, abyste je i nadále podporovali. (Letos jsme zatím vybrali **7165,- Fr**) Je zde stále hodně početných rodin s dětmi, které potřebují pomoci s placením školních výdajů... Pomáhejte jim a Bůh vám štědrě odplatí...“



22. prosince 2009 zemřel v Praze ve věku 87 let Otec **Petr Ovečka**, jezuita, který v letech 1953–2002 žil a pracoval v Římě. Kromě povinností v jezuitském řádu se věnoval také českým krajanům (redaktor českého vysílání Vatikán. rozhlasu, redaktor měsíčníku „Nový život“, sekretář exilové „Křesťanské akademie“, kde se podílel na vydávání mnoha českých knih. Rád také dělal průvodce českým poutníkům po „Věčném městě“. Pohřben byl 5. ledna 2010 v Praze.

3. února 2010 zemřel v Římě ve věku 86 let Otec **Vojtěch Hrubý**. Po válce už byl salesiánem a v roce 1952 tajně uprchl přes Rakousko do Itálie, kde byl v r.1956 vysvěcen na kněze a do r. 1965 pracoval společně s italskými salesiány. Po příchodu kardinála Berana do Říma se stal jedním z jeho sekretářů a také sekretářem Českého náboženského střediska Velehrad. Hodně času věnoval také péči o mládež z řad českých uprchlíků.



V letech 1984–1998 byl ředitelem českého poutního domu na Via delle Fornaci v blízkosti Vatikánu. Všichni krajané, kteří někdy prošli tímto domem, se s Otcem Vojtěchem jistě setkali. Býval někdy až příliš přísným „strážcem domu“, ale ochotně a zasvěceně provázel poutníky po významných místech Říma. Poslední rozloučení bylo 6. února v Římě. Svě vzkříšení bude očekávat na jednom z římských hřbitovů, kde už odpočívá další český salesián O.Ladislav Dittrich.



O čtvrté neděli adventní (20.12.2009) se konala tradiční **česká vánoční besídka** pro rodiny s dětmi v sále Italské misie v Zürichu. Po duchovním slově O.Antonína se letos ujala vedení Katka Nápravníková, koledy doprovázela naše varhanice Dana Nápravníková, o občerstvení se postarali sami rodiče pod taktovkou naší ochotné sekretářky Jany Jobové. Účast byla hojná, atmosféra radostná. Všem pomocníkům i účastníkům patří srdečný dík!

HOSPODAŘENÍ MISIE ZA ROK 2009: Příjmy činily celkem **30.304,- Fr** (sbírky, dary a příspěvky). Celkové výdaje: **30.176,50 Fr** (běžný provoz, kancelář, časopis, cestovní náklady, charita...), zůstatek **+127,50 Fr**. Také v tomto prvním čísle Hlasu misie si vám dovolujeme přiložit **složenkou na příspěvek** pro náš časopis i činnost České misie ve Švýcarsku. Za každý váš dar už předem srdečný dík!! *Bez vaší osobní i finanční podpory by naše misie nemohla existovat!*

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

- Zürich:** každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz-Jezu Wiedikon, Aemtlerstr. 49
Winterthur: každou sobotu v **18.00** hod. v kapli P.Marie u kostela St.Ulricha Rosenberg, Seuzacherstr. 1
Bern: každou **1.** neděli v měsíci v **09.30** hod. v kryptě kostela Bruder Klaus, Segantinistr. 26
Aarau: každou **3.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v sále pod kostelem St.Peter und Paul (u vlak. nádraží)
Lužern: každou **4.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela St.Karl u Karlsbrücke, Spitalstr. 93
- Každá středa:** SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii na Feldstr. 109 od **20.00** hodin.
Italská misie, kostel Don Bosco, Feldstr. 109, Zürich.(Končí **24.03.2010** a opět začíná **14.04.2010**)
- Každý čtvrtek:** SPOLEČENSTVÍ MODLITBY v Italské misii na Feldstr. 109, kostel Don Bosco, od **19.45** mše sv., po ní modlitba růžence; v postní době pobožnost „*křížové cesty*“, v měsíci květnu „*májové pobožnosti*“. (Končí **18.03.2010** a opět začíná **15.04.2010**)
- První pátek v měsíci:** slovenská mše sv. ve **20.00** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36, Zürich
- Každá poslední neděle v měsíci** – setkání po mši svaté v Zürichu ve farním klubu asi do 21.30 hod.
Nápoje zajišťuje misie, malé občerstvení každý sám. Všichni jsou zváni a vítáni!
- Slovenské mše sv.:** v **Zürichu:** každou neděli v **09.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36
v **Basileji:** každou **2.** a **4.** neděli v měsíci v **18.00** hod. v kostele Allerheiligen, Neubadstrasse 95.
v **Bernu:** každou **2.** a **4.** sobotu v měsíci v **17.30** hod. na Taubenstrasse v blízkosti hlavního nádraží
v **Ženevě:** každou **1.** sobotu v měsíci v **16.00** hod. v kapli sv. Terezie, 14, Avenue Peschier
v **Lausannu:** každou **3.** sobotu v měsíci v **16.00** hod. v Chapelle du Servan, 12, Ch. Eugène-Grasset
Na všech místech slouží slovenský misionář z Zürichu P.František Polák, salesián

Aktuální informace České i Slovenské misie najdete také na www.slovaci.ch nebo na www.krajane.ch !!!

MIMORÁDNÉ AKCE A VYJÍMKY

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA se letos koná od **25. do 28. března** na obvyklém místě ve Flüeli-Ranft v rodinném pensionu manželů Langových: Klausenhof. Obnovu povede **Otec Prokop Petr SIOSTRZONEK**, benediktin, převor břevnovského kláštera v Praze.

Pravidelní účastníci už máte pozvánky doma; **nezapomeňte** včas poslat přihlášku nebo aspoň telefonicky u paní Jobové: **T: 055-240 52 22** do **10. března**; později přímo u Langů: **T: 041-666 37 77!** Cena celého pobytu (ubytování + celodenní strava) pro jednu osobu v jednolůžkovém pokoji je **240,- sFr**, ve dvoulůžkovém **200,- sFr**.



NÁRODNÍ POUŤ DO EINSIEDELN: V letošním roce **2010** se koná v neděli **6. června**, poutní mše začíná ve **12.30** hod. Účast na pouti slíbil pražský pomocný biskup **Otec KAREL HERBST**, salesián.

Prosím krajany, abyste si na tento termín **neplánovali žádné jiné akce**, abychom se aspoň jednou za rok mohli sejít v hojném počtu!!!



POZVÁNKA DO ŘÍMA: Také letos je možnost prožít

společný týden v Římě v rámci konference Náboženského střediska krajanů VELEHRAD. Mohou přijet i nečlenové střediska. Konference trvá pouze jeden den, jinak se konají prohlídky Říma, návštěvy poutních bazilik, audience se Sv. Otcem, a také celodenní výlet do okolí zakončený ve Frascati u dobrého vína. Kdo by se z krajanů chtěl zúčastnit, ať se sám nahlásí v českém poutním domě Velehrad, 00 165 Roma, Via delle Fornaci 200. **T: 0039-06-636 256**, nebo e-mail adresa: velehrad@libero.it Letos je pro krajany rezervován poutní dům **od 3. do 9. října 2010** Pobyt (nocleh + celodenní strava) stojí asi 30,- Euro na osobu a den, ubytování ve 2-3 lůžkových pokojích. Dopravu letadlem nebo vlakem si zařizuje každý sám.



ZRUŠENÉ BOHOSLUŽBY

WINTERTHUR: sobotní mše sv. budou vynechány v následujícím čtvrtletí v těchto dnech: **6.3.** (v Zürichu oslava 100 let spolku Svatopluk ČECH); **27.3.** (duchovní obnova ve Flüeli) a **18.4.!**

LUZERN: Mše sv. **28.3.** NENÍ! (Duchovní obnova ve Flüeli)

BERN: Mše sv. **4.4.** NENÍ! (Velikonoční neděle)



HLAS MISIE Oběžník České katolické misie ve Švýcarsku. Vydává: P. Špaček Antonín, Brauerstrasse 99, 8004 Zürich. Tel. i Fax: 044 -241 50 25; E-mail Adresse: spacek.misie.ch@email.cz
Tisk: Offset Holend AG - Töpferstrasse. 26, 8045 Zürich, T: 044 - 272 52 76; offholend@swissonline.ch